

Padel: terug van nooit weggeweest

Rb. West-Vlaanderen (afd. Brugge) 25 februari 2025

Wie zei dat de 'padelheisa' voorbij was? Discussies omtrent geluidshinder veroorzaakt door (al dan niet vergunde of vergunningsplichtige) padelactiviteiten blijven actueel. In een gemedieerd dossier dat zich afspeelt in Sint-Pieters (Brugge) en waarover we in *STORM* eerder al berichtten,² oordeelt de Brugse rechter nu ten gronde dat het uitoefenen van de padelsport een bron van geluidsoverlast kan zijn die als bovenmatige burenhinder kan worden beschouwd. In de besproken zaak besliste de Brugse tennisclub, die sinds jaar en dag actief was, in 2018 om een van haar zes *outdoortennisterreinen* om te vormen naar twee padelterreinen. In 2019 wordt een derde padelveld aangelegd.

Een koppel dat sedert 2016 woonachtig is naast de tennisterreinen stelt sinds de zomer van 2020 en de introductie van de padelactiviteiten hinder te ondervinden. Zij dienden daarover klachten in bij de politie, de stad Brugge en de tennisclub zelf. Pogingen om tot een minnelijke regeling te komen – onder andere door de plaatsing van een geluidswerende wand – leveren geen bevredigend resultaat op. Finaal wordt overgegaan tot dagvaarding, zowel ten gronde als in kort geding.

In kort geding legt de Brugse rechter eind juni 2022 een verbod op tot het uitoefenen van padelactiviteiten op weekdays voor 10 uur en na 19 uur, op zaterdag voor 10 uur en na 16 uur en op zon- en feestdagen. Daarnaast wordt een deskundigenonderzoek bevolen om onder andere geluidsmetingen te verrichten aan de geluidsbron, op de drie padelterreinen en in de wo-

ning van het koppel.³ In beroep worden die maatregelen deels bevestigd en deels gemilderd door het hof van beroep te Gent.⁴

Ondertussen werd door de club wel een omgevingsvergunning aangevraagd en verkregen in oktober 2024 voor het plaatsen van een geluidsmuur.

Deskundigenonderzoek: wat is te luid?

Tijdens de metingen die plaatsvinden in mei 2023 komt de deskundige tot onder andere de vaststelling dat:

- in zeven van de negen ruimtes in de woning van het koppel het padelgeluid sterk boven het achtergrondgeluid uittorent;
- het geluid van het padelspel gemiddeld 14,4 dB boven het omgevingsgeluid komt, zodat een gemiddelde van 61,8 dB wordt gemeten;

- het padelgeluid wordt verspreid via het open dak van de terreinen, waardoor een geluidsscherm langs de verschillende zijden geen afdoende resultaat oplevert;
- het gebruik van meerdere padelterreinen het aantal decibels verhoogt;
- een beoordelingscriterium van 36,6 dB met een deelscherm wordt gehanteerd.

1 Zie hierover ook VERBEEK J., 'De herinrichting van recreatie- en sportterreinen. Het Vrijstellingsbesluit biedt geen vrijgeleide', *STORM* 2022/4, bijdrage 13.

2 Zie: DE MULDER C., 'Knaldrang op Brugse padelvelden: wie slaat de bal mis?', *STORM* 2022/2, bijdrage 33.

3 Rb. West-Vlaanderen (afd. Brugge) 30 juni 2022, met commentaar DE MULDER C., 'Knaldrang op Brugse padelvelden: wie slaat de bal mis?', *STORM* 2022/2, bijdrage 33.

4 Zie o.m. 'Padellen in Brugse club mag weer iets langer van rechter in beroep', *www.focus-wtv.be* 30 januari 2023.

Na deze vaststellingen worden opmerkingen geformuleerd door de partijen, waaronder de tennis- en padelclub die zich laat bijstaan door een eigen geluidsdeskundige. In diens technisch onderbouwde opmerkingen wordt aangegeven dat het criterium van 36 dB als ‘onhoorbaar en ongebruikelijk’ dient te worden beschouwd.⁵

Dit wordt niet bijgetreden door de gerechtsdeskundige. Gelet op het omgevingsgeluid van 46,8 dB dat als referentie dient en rekening houdend met een minimale maskering van 10 dB, meent de gerechtsdeskundige dat de vooropgestelde geluidsbeperking een evenwichtige eis betreft.

De conclusie luidt dat de aanleg en ingebruikname van een padelterrein op zich niet als onzorgvuldig of foutief hoeft te worden beschouwd op grond van artikel 1382 (oud) BW, maar dat – los van de overeenstemming met de normen uit VLAREM en de code van goede praktijk – er nog steeds op burgerlijk vlak sprake kan zijn van hinder. Daarbij geldt wel dat padelterreinen niet als hinderlijke inrichting zijn ingedeeld binnen VLAREM II en dat de geluidsnormen hierop dan ook niet van toepassing zijn (zie ook verder).

Geluidshinder: geen ‘fault’, wel (bovenmatige) hinder?

De geluidshinder wordt door de Brugse feitenrechter in het besproken vonnis niet beschouwd als een schending van een algemene zorgvuldigheidsnorm of gekwalificeerd als een ‘fout’. De (van de vergunningsplicht vrijgestelde) aanleg van padelterreinen en de ingebruikname daarvan kunnen *an sich* niet als foutief worden bestempeld. Het is op

© Adobe Stock

zich niet ‘fout’ om een vrijgestelde handeling te stellen.

Ook brengt VLAREM II het koppel buren geen soelaas, nu de partijen het erover eens waren dat padelterreinen niet ingedeeld zijn als een hinderlijke inrichting en de geluidsnormen dus niet van toepassing zijn. *‘Hinder en specifiek ‘geluidshinder’, op burgerlijk vlak, ligt veel subtieler dan de overlast waarvoor Vlarem II is opgesteld’*, luidt het in het vonnis.

Maar is dit ook zo? En geldt dit ook voor de beoordeling van hinderaspecten in het raam van de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening?

Volgens artikel 3.101 BW hebben naburige eigenaars elk en wederzijds een recht op het gebruik en genot van hun onroerend goed. Bij de uitoefening van dat gebruik en genot moeten ze echter het bestaande evenwicht eerbiedigen door de nabuur geen toerekenbare hinder op te leggen die de normale ongemakken uit het nabuurschap overtreffen.

Om het bovenmatige karakter van de hinder te kunnen beoordelen moet men volgens hetzelfde artikel rekening houden met alle omstandigheden van het geval, zoals het tijdstip, de frequentie en intensiteit van de hinder, en de eerste ingebruikneming of de publieke bestemming van het onroerend goed waaruit de hinder wordt veroorzaakt.⁶

De inhoud van het nieuwe artikel 3.101 BW is het resultaat van een codificering van enkele standpunten die eerder in vaststaande rechtspraak aan bod kwamen. Op die manier werd de feitenrechter enkele handvaten aangereikt op grond waarvan in concrete dossiers uitspraak kan worden gedaan over het al dan niet bovenmatige karakter van burenhinder.

⁵ Ter vergelijking: 36 dB komt overeen met zacht gefluister (of een stille klas of bibliotheekruimte).

⁶ Zie voor meer hierover SCHELSTRAETE B., ‘De preventieve vordering inzake burenhinder: een bijkomend wapen in het omgevingsrecht?’, *TROS* 2020, afl. 100, 297-303.

En vooral op basis van de bevindingen van de gerechtsdeskundige komt de Brugse rechtbank in het besproken vonnis tot het besluit dat de 'bovenmatige geluidshinder' vanwege de padelactiviteiten voldoende is aangetoond. *'Deze hinder overstijgt de gewone ongemakken uit nabuurschap en verbreekt het evenwicht'*, luidt het, en de club wordt veroordeeld tot het plaatsen van geluidswerende wanden. In afwachting van het doorvoeren van die maatregelen beperkt de rechter ook in de tijd wanneer ter plaatse padel mag worden gespeeld.

Het vonnis blijkt zwaar op de maag te liggen van de club, die de opgelegde maatregelen onrealistisch, en vooral te duur vindt. En wat volgt, mag toch een verrassende ontknoping worden genoemd. In de zomer van 2025 blijkt een van de padellende leden van de club ... zowaar het huis van de klagende burens te hebben aangekocht, waardoor alle klachten en procedures meteen vervallen. *'Het was de enige oplossing die er nog was'*, reageert de voorzitter van de club.⁷ Probleem opgelost.

Burgerlijke rechter speelt links, vergunningverlenende overheid speelt rechts?

De Raad voor Vergunningsbetwistingen (RvVb) oordeelde recent dat, *'hoewel tennis- en padelvelden geen ingedeelde hinderlijke inrichtingen zijn en evenmin onderdeel zijn van een milieutechnische eenheid waarop deze richtwaarden van toepassing zijn, waardoor de (stem)geluiden van dergelijke sportterreinen niet aan richtwaarden van VLAREM II onderworpen zijn, dit niet wegneemt dat de geluidshinder voor de woonomgeving in het kader van de goede ruimtelijke*

ordering op zorgvuldige wijze moet onderzocht worden'.⁸

Het volstaat voor de vergunningverlenende overheid dus niet om eenvoudigweg te stellen dat de geluidshinder een zuiver burgerlijke aangelegenheid zou zijn waarover zij geen uitspraak kan doen. Het bestuur is verplicht om aan te leveren geluidsstudies zorgvuldig te beoordelen en deze mee te nemen in de besluitvorming. Het louter verwijzen naar een 'regulier gebruik' van een tennis- of padelveld vormt alleszins geen zorgvuldige motivering met betrekking tot de hinderaspecten die verbonden zijn aan dergelijke inrichting.⁹

Volgens de RvVb verhindert de aanstelling van een gerechtsdeskundige overigens niet dat het bestuur op grond van de gegevens en stukken van het aanvraagdossier zelf moet oordelen of een omgevingsvergunning voor een project al dan niet kan worden verleend, dit met inbegrip van een beoordeling van de geluidsimpact (voor zover dit relevant is). De potentiële geluidshinder is bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening immers een in overweging te nemen aandachtspunt.¹⁰

Hoe een vergunde inrichting uitgebraat wordt, is dan een zaak van handhaving of een taak voor de burgerlijke rechter. 'Voordeel' voor de burgerlijke rechter dus. Een bestuur kan bij het vergunnen van een project overigens nooit een schending van bepalingen uit het Burgerlijk Wetboek worden verweten.¹¹

Dat een in een geding betrokken partij een akoestisch onderzoek bijbrengt om haar standpunt te onderbouwen, ontslaat noch de aangezochte feiten-

rechter noch de vergunningverlenende overheid van de plicht om een eigen beoordeling te maken van de activiteiten die (bovenmatige) hinder zouden kunnen veroorzaken.

In ieder geval is het duidelijk dat het de taak is van de feitenrechter om te waken over bovenmatige burenhinder en dit zelfs eventueel op een preventieve wijze (cfr. art. 3.102 BW).¹² De bestuursrechter kan op een soortgelijke manier optreden zo blijkt dat de besluitvorming in een dossier onvoldoende garantie blijkt te bieden dat de geluidshinder tot een in redelijkheid aanvaardbaar niveau kan worden herleid middels het opleggen van bijkomende (milderende) voorwaarden.¹³

De burens van een padelinfrastructuur beschikken dus alleszins over voldoende mogelijkheden om op burgerlijk, en mogelijk ook bestuurlijk vlak de 'rematch' aan te gaan. En de padelfanaat begint in ieder geval geen 'fault'.

7 Zie o.a. 'Padelvelden Brugse club blijven toch open na vonnis over geluidsoverlast: lid koopt huis van klagende buur', www.vrt.be 6 juli 2025; Brugse padelclub gered ... nadat lid huis van klagende burens koopt', *Het Laatste Nieuws* 5 juli 2025.

8 RvVb 19 maart 2026, nr. RvVb-A-2526-0587, De Poortere en Nys.

9 RvVb 14 juli 2020, nr. RvVb-A-1920-1012, Muyldermans en Keymolen.

10 RvVb 16 april 2026, nr. RvVb-2526-0683, Redant.

11 Zie SCHELSTRAETE A., 'Vergunningverlening in rem: nooit terug van weggeweest?', *STORM* 2019/3, bijdrage 14.

12 SCHELSTRAETE B., 'De preventieve vordering inzake burenhinder: een bijkomend wapen in het omgevingsrecht?', *TROS* 2020, afl. 100, 297-303.

13 RvVb 25 november 2024, nr. RvVb-UDN-2425-0221, Dieussaert.

Bestemmingsconformiteit van ondergeschikt belang?

Een opvallende gemene deler in de verschillende vonnissen en arresten omtrent padel en geluidshinder betreft de bestemmingsconformiteit van de sportterreinen. In het merendeel van de burgerlijke en administratiefrechtelijke procedures gaat het steeds om padelterreinen die specifiek gelegen zijn in een gebied voor dagrecreatie, zowel conform de oudere gewestplannen,¹⁴ als in BPA's¹⁵ en zelfs RUP's.¹⁶ Van die ligging binnen een zone die specifiek is bestemd voor sport en spel wordt echter volledig abstractie gemaakt bij de beoordeling van de geluidshinder. Op burgerlijk vlak

is dit enigszins nog te begrijpen, maar dit blijkt ook de tendens te zijn in de procedures bij de RvVb.

Deze vaststelling staat enigszins op gespannen voet met de bekende rechtspraak die een zekere mate van 'tolerantie' vraagt van aangelanden bij zone-eigen activiteiten in bijvoorbeeld industriegebied¹⁷ of in agrarisch gebied.¹⁸

In VLAREM wordt verder, wat geluidshinder betreft, ook een onderscheid gemaakt tussen de verschillende bestemmingsgebieden. Zo mag men in dagrecreatiegebied meer geluid produceren dan in bijvoorbeeld woonge-

bied, agrarisch gebied en gebied voor verblijfsrecreatie, vooraleer deze als hinderlijk wordt beschouwd.

14 RvVb 14 juli 2020, nr. RvVb-A-1920-1012, Muyltermans en Keymolen. Zie ook RvVb 4 juni 2026, nr. RvVb-2526-0852, Kesteloot en HvB Gent 13 juli 2023 en over deze zaak 'Gezinkrijgt doodsb bedreigingen na verplichte sluiting clubhuis van padelclub Pittem', www.vrt.be 31 oktober 2023.

15 Zie o.a. Rb. Antwerpen 25 juni 2025.

16 RvVb 19 maart 2026, nr. RvVb-A-2526-0587, De Poortere en Nys.

17 Zie bv. RvVb 20 november 2025, nr. RvVb-S-2526-0246, De Smedt en RvVb 25 november 2024, nr. RvVb-UDN-2425-0221, Dieussaert.

18 Zie bv. RvVb 23 oktober 2025, nr. RvVb-UDN-2526-0151, Dierickx.

Bijlage 2.2.1. Milieukwaliteitsnormen voor geluid in open lucht

INHOUD

EXTRA INFO

GEBIED		MILIEUKWALITEITSNORMEN IN dBA IN OPEN LUCHT		
		Overdag	's Avonds	's Nachts
1°	Landelijke gebieden en gebieden voor verblijfsrecreatie	40	35	30
2°	Gebieden of delen van gebieden op minder dan 500 m gelegen van industriegebieden niet vermeld sub 3° of van gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen	50	45	45
3°	Gebieden of delen van gebieden op minder dan 500 m gelegen van gebieden voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen, van dienstverleningsgebieden of van ontginningsgebieden, tijdens de ontginning	50	45	40
4°	Woongebieden	45	40	35
5°	Industriegebieden, dienstverleningsgebieden, gebieden voor gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen en ontginningsgebieden tijdens de ontginning	60	55	55
5bis°	[...]	[...]	[...]	[...]
6°	Recreatiegebieden, uitgezonderd gebieden voor verblijfsrecreatie	50	45	40
7°	Alle andere gebieden, uitgezonderd: bufferzones, militaire domeinen en deze waarvoor in bijzondere besluiten milieukwaliteitsnormen worden vastgelegd	45	40	35
8°	Bufferzones	55	50	50
9°	Gebieden of delen van gebieden op minder dan 500 m gelegen van voor grindwinning bestemde ontginningsgebieden tijdens de ontginning	55	50	45
10°	Agrarische gebieden	45	40	35

Opmerking: Als een gebied valt onder twee of meer punten van de tabel dan is in dat gebied de hoogste milieukwaliteitsnorm van toepassing.

Dit onderscheid tussen de verschillende bestemmingsgebieden wordt noch bij de RvVb noch bij de burgerlijke rechter als (impliciet) beoordelingscriterium gehanteerd.

Het (gewijzigde) Vrijstellingenbesluit 'to the rescue'?¹⁹

Het zal de lezers van *STORM* niet zijn ontgaan dat de recente, op 1 maart 2026 in voege getreden aanpassingen aan het Vrijstellingenbesluit van de Vlaamse regering niet zonder slag of stoot werden doorgevoerd.²⁰

De vraag of die wijzigingen ook aanleiding geven tot een copernicaanse omwenteling in het 'padel-landschap', moet ontkennend worden beantwoord.²¹

In artikel 8.1 van het Vrijstellingenbesluit werd verduidelijkt dat een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen niet nodig is voor de herinrichting van al dan niet omheinde sportterreinen, als er *'geen overdekte constructies, groter dan 100 m² of gebouwen groter dan 40 m²'* worden opgericht en de herinrichting eigen is aan de functie van het terrein. De herinrichting van tennisterreinen naar padelterreinen – inclusief glazen wanden, kooistructuur en verlichtingspalen op het terrein – blijft vrijgesteld van de vergunningsplicht. Handelingen zoals het overkappen van deze terreinen en het oprichten van een clubhuis boven de gestelde oppervlaktecriteria blijven principieel vergunningsplichtig. Paradoxaal genoeg is bijvoorbeeld de reconversie van een bestaand/vergund sportterrein naar een padelterrein met een op-

Padeldiscussies belanden vaak bij de burgerlijke rechter.

pervlakte van 200 m² (dubbelspel) vrijgesteld van de vergunningsplicht, maar zijn de eventuele geluidsminderende maatregelen die worden genomen (zoals een overkapping of het optrekken van een geluidswand) wél vergunningsplichtig.

In antwoord op een recente parlementaire vraag geeft de bevoegde Vlaamse minister aan dat *'handelingen met weinig impact op de goede ruimtelijke ordening zijn vrijgesteld van de verplichting om voorafgaand een omgevingsvergunning aan te vragen'*,²² wat dan automatisch moet impliceren dat de reconversie van een tennis- of ander sportterrein naar een padelterrein in de regel weinig tot geen ruimtelijke impact heeft. Dat de minister aanvult dat *'wat de hinderaspecten betreft, er ook andere instrumenten bestaan die afdoende waarborgen kunnen bieden tegen bovenmatige hinder, zoals de burgerrechtelijke regelgeving inzake burenhinder (art. 3.101 BW)'*, bevestigt de keuze om de beoordeling van dergelijke elementen bij voorkeur aan de burgerlijke rechter over te laten.

Het past in dit verband ook het beperkte toepassingsgebied van het Vrijstellingenbesluit in herinnering te brengen. Het besluit is name-

lijk slechts van toepassing als (cumulatief):

- de handelingen niet strijdig zijn met de voorschriften van gewestelijke, provinciale of gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen of met een uitdrukkelijke voorwaarde van een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen;
- er geen strijdigheid bestaat met de voorschriften van gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, bijzondere plannen van aanleg, minder dan vijftien jaar oude verkavelingsvergunningen of minder dan vijftien jaar oude omgevingsvergunningen voor het verkavelen van gronden die niet opgenomen zijn in een door de gemeente opgestelde lijst;
- het niet gaat om handelingen waarvoor een milieueffectenrapport, een passende beoordeling of een mobiliteitsstudie moet worden opgemaakt;
- de handelingen niet gelegen zijn in:
 - 1° een vijf meter brede strook, te rekenen vanaf de bovenste rand van het talud van ingedeelde onbevaarbare en bevaarbare waterlopen, of in de bedding van deze waterlopen;

19 Zie hierover ook reeds VERBEEK J., 'De herinrichting van recreatie- en sportterreinen. Het Vrijstellingsbesluit biedt geen vrijgeleide', *STORM* 2022/4, bijdrage 13.

20 Zie ook KERREMANS S., STIJLEMAN A. EN SEBREGHTS F., 'Toch interne stabiliteitswerken zonder medewerking architect?!', *STORM* 2025/3-4, bijdrage 29.

21 VL.PARL., 2025-2026, 30 maart 2026, schriftelijke vraag van Lydia PEETERS aan minister Jo BROUNS.

22 *Ibid.*

2° de erfdiensstbaarheidszone langs grachten van algemeen belang, opgelegd in toepassing van artikel 23ter van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen;

3° een afgebakende oeverzone zoals vermeld in artikel 1.1.3, § 2, 46°, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, gecoördineerd op 15 juni 2018.

In ieder geval doet de sportclub die met padel wil beginnen er goed aan om niet zomaar en blindelings de door Sport Vlaanderen uitgegeven leidraad en code van goede praktijk te volgen,²³ maar zeker ook de geluidsaspecten (met inbegrip van het bestaande omgevingsgeluid) in kaart te brengen en een omgevingsrechtelijke audit te laten uitvoeren om na te kijken of aan de voorwaarden van het Vrijstellingsbesluit is voldaan. Zo niet, dreigt men zich te zullen moeten verantwoorden voor de burgerlijke rechter die de (bovenmatige) geluidshinder op een genuanceerde, maar daarom niet altijd toegeeflijke wijze zal beoordelen.

Yannick Grauwels en

Nisrine El Massoudi

Caluwaerts Uytterhoeven Advocaten

23 www.sport.vlaanderen/wij-helpen-bij-sportinfrastructuur/advies-sport-en-omgeving/padel-code-van-goede-praktijk-omgevingsaspecten-bij-de-aanleg-en-uitbating-van-padelterreinen/.